

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

TIESA

2004/C 314/01	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2004. gada 14. oktobrī lietā C-279/02 P Nuno Antas de Campos pret Eiropas Parlamentu (Apelācija — Ierēdnis — Regula (EK, Euratom, CECA) Nr. 2688/95 — Atlaišanas pabalsta pieprasījuma atteikums)	1
2004/C 314/02	Tiesas spriedums (piektā palāta) 2004. gada 26. oktobrī lietā C-406/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Īriju (Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 2037/2000 — Vietas, kas noārda ozona slāni — Daļēja transponēšana)	1
2004/C 314/03	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 23. septembrī apvienotajās lietās C-0435/02 un C-103/03 (Landgericht Essen un Landgericht Hagen lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) Axel Springer AG pret Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG un Hans-Jürgen Weske (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkts — Sabiedrību tiesības — Direktīva 90/605/EEK, ar ko attiecībā uz darbības jomu groza Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK — EK Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunkts) — Sabiedrība, kas izveidota kā komandit-sabiedrība, kuras visi dalībnieki ar neierobežotu atbildību ir izveidoti kā sabiedrības ar ierobežotu atbil-dību — GmbH & Co. KG — Gada pārskatu atklātība — Trešo personu iespējas iepazīties ar šiem doku-mentiem — Trešo personu jēdziens — Konkurentu iekļaušana — Spēkā esamība — Tiesiskais pamats — Brīvas profesionālo darbību veikšanas, preses brīvības un vienlīdzīgas attieksmes principi)	2
2004/C 314/04	Tiesas rīkojums (trešā palāta) 2004. gada 27. septembrī lietā C-470/02 P Eiropas Raidorganizāciju apvienība (EBU) pret Eiropas Kopienų Komisiju (Apelācija — Konkurence — Vienošanās — Starptau-tisko sporta televīzijas pārraižu kopējo tiesību iegūšana — Trešo personu pieeja šīm tiesībām — EKL 81. panta 3. daļa — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	2

2004/C 314/05	Tiesas rīkojums (sestā palāta) 2004. gada 28. septembrī lietā C-115/03 (Tribunale civile di Genova lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Eco Eridania Srl pret Presidenza del Consiglio dei Ministri un Ministero dell'Ambiente (Reglamenta 104. panta 3. punkts — Atkritumu kontrole — Bīstamie atkritumi — Direktīva 91/689/EK — 4. pants — Jēdziens “Atkritumu radītājs” — Fizisko personu iekļaušana vai neiekļaušana) 3	3
2004/C 314/06	lieta C-408/00 P: Apelācija, ko 2004. gada 23. septembrī (faksa kopija saņemta 2004. gada 16. septembrī) ierosināja Eiropas Kopienu Komisija, par 2004. gada 1. jūlijā Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā paplašinātā palāta) spriedumu lietā T-308/00 Eiropas Kopienu Komisija pret Salzgitter AG, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika 3	3
2004/C 314/07	lieta C-428/04: Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 6. oktobrī 4	4
2004/C 314/08	lieta C-441/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. augusta Landesgericht Klagenfurt lēmumu lietā A-Punkt Schmuckhandels GmbH pret Claudia Schmidt 5	5
2004/C 314/09	lieta C-445/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. oktobra Finanzgericht Düsseldorf (Diseldorfas Finanšu tiesa) lēmumu lietā Possehl Erzkontor GmbH pret Hauptzollamt Duisburg (Duisburgas Galvenā muitas iestāde) 6	6
2004/C 314/10	lieta C-447/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 30. septembra Landgericht Innsbruck lēmumu lietā Autohaus Ostermann GmbH pret VAV Versicherung AG 6	6
2004/C 314/11	lieta C-448/04: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī 6	6
2004/C 314/12	lieta C-449/04: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī 7	7
2004/C 314/13	lieta C-450/04: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī 7	7
2004/C 314/14	lieta C-451/04: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī 7	7
2004/C 314/15	lieta C-454/04: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī 8	8
2004/C 314/16	lieta C-460/04: Prasība pret Nīderlandi, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 22. oktobrī 8	8
2004/C 314/17	lieta C-461/04: Prasība pret Nīderlandi, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 22. oktobrī 8	8
2004/C 314/18	lieta C-468/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī 9	9
2004/C 314/19	lieta C-469/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī 9	9
2004/C 314/20	lieta C-474/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 10. novembrī 10	10

2004/C 314/21	lieta C-475/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 10. novembrī	10
2004/C 314/22	Lietas C-154/03 izslēgšana no reģistra	10
2004/C 314/23	Lietas C-186/03 P izslēgšana no reģistra	10
2004/C 314/24	Lietas C-274/03 izslēgšana no reģistra	11
2004/C 314/25	Lietas C-424/03 izslēgšana no reģistra	11
2004/C 314/26	Lietas C-479/03 izslēgšana no reģistra	11
2004/C 314/27	Lietas C-21/04 izslēgšana no reģistra	11
2004/C 314/28	Lietas C-72/04 izslēgšana no reģistra	11
2004/C 314/29	Lietas C-115/04 izslēgšana no reģistra	11
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2004/C 314/30	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 21. oktobrī lietā T-36/99 Lenzing AG pret Eiropas Kopienu Komisiju (Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Pieņemamība — Dokuments, kas attiecas uz prasītāju individuāli — EKL 87. panta 1. daļa — Vienošanās par parādu termiņu pagarināšanu un parādu atmaksu — Individuālā kreditora kritērijs)	12
2004/C 314/31	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 5. oktobrī lietā T-45/01 Stephen Sanders u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju (Kopienas uzņēmumā JET nodarbinātie darbinieki — Vienlīdzīga attieksme — Pagaidu darbinieka statusa nepiemērošana — EAEK 152. pants — Saprātīgs termiņš — Ciestie zaudējumi)	12
2004/C 314/32	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-1/02 Robert Polinsky pret Eiropas Kopienu Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	13
2004/C 314/33	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-44/02 Dresdener Bank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)	13
2004/C 314/34	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-54/02 Vereins- und Westbank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)	13
2004/C 314/35	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-56/02 Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)	14
2004/C 314/36	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-60/02 Deutsche Verkehrsbank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)	14

2004/C 314/37	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-61/02 Commerzbank AG pret Eiropas Kopienų Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)	14
2004/C 314/38	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-137/02 Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Ieteikums Nr. 96/280/EK — Mazu un vidēju uzņēmumu (MVU) jēdziens)	15
2004/C 314/39	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 5. oktobrī lietā T-144/02 Richard J. Eagle u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju (Kopienas uzņēmuma JET nodarbinātie darbinieki — Vienlīdzīga attieksme — Pagaidu darbinieka statusa nepiemērošana — EAEK 152. pants — Saprātīgs termiņš — Ciestie zaudējumi)	15
2004/C 314/40	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-255/02 H pret Eiropas Kopienų Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	16
2004/C 314/41	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-256/02 I pret Eiropas Kopienų Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	16
2004/C 314/42	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-257/02 K pret Eiropas Kopienų Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	16
2004/C 314/43	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 6. oktobrī lietā T-294/02 Miguel Vincente- Nuñez pret Eiropas Kopienų Komisiju (Pirmās instances tiesas sprieduma izpilde — Lēmums par paaugstināšanu amatā — Darba stāžs pakāpē — Spēkā stāšanās diena)	17
2004/C 314/44	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 6. oktobrī lietā T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrāka grafiska preču zīme, kas satur vārdisku elementu "Krafft" — Kopienas vārdiskās preču zīmes VITAKRAFT reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkts)	17
2004/C 314/45	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-389/02 Sergio Sandini pret Eiropas Kopienų Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	18
2004/C 314/46	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-390/02 Antonio Cagnato, Eiropas Kopienų Tiesas ierēdnis, pret Eiropas Kopienų Tiesu (Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)	18
2004/C 314/47	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 12. oktobrī lietā T-35/03 Aventis CropScience SA pret Iekšējā tirgus harmonizācijas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes CARPO pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme HARPO Z — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	18

2004/C 314/48	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 21. oktobrī lietā T-49/03 Gunda Schumann pret Eiropas Kopienų Komisiju (Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Iepriekšējās atlases tests — Viena vairāku atbilžu (multiple choice) jautājuma anulēšana — Samērīguma princips — Paziņojuma par konkursu pārkāpums) 19	19
2004/C 314/49	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 6. oktobrī apvienotajās lietās T-117/03 līdz T-119/03 un T-171/03 New Look Ltd pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme, kas satur burtu kombināciju “NL” — Kopienas grafisko preču zīmju, kas satur terminus “NLSPORT”, “NLJEANS”, “NLACTIVE” un “NLCollection”, pieteikumi — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 19	19
2004/C 314/50	Pirmās instances tiesas rīkojums 2004. gada 22. septembrī lietā T-44/03 Giorgio Lebedef u. c. pret Eiropas Kopienų Komisiju (Ierēdņi — Darba samaksa — Ceļa izdevumi — Aprēķināšanas metodes izmaiņas — Otra prasība, kas attiecas uz dažādiem gadiem — Res iudicata — Pamata neesamība sprieduma pārskatīšanai — Acīmredzami nepamatota prasība) 20	20
2004/C 314/51	lieta T-364/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Grieķijas Republika iesniedza 2004. gada 9. septembrī 20	20
2004/C 314/52	lieta T-378/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Orsay GmbH 21	21
2004/C 314/53	lieta T-383/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Erich Drazdansky 21	21
2004/C 314/54	lieta T-391/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Bernard Nonat iesniedza 2004. gada 28. septembrī 22	22
2004/C 314/55	lieta T-397/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko 2004. gada 6. oktobrī iesniedza MobilCom Aktiengesellschaft 23	23
2004/C 314/56	lieta T-405/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Borco-Marken-Import GmbH & Co. KG iesniedza 2004. gada 11. oktobrī 23	23
2004/C 314/57	lieta T-414/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 11. oktobrī 24	24
2004/C 314/58	lieta T-423/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Bunker & BKR, S. L. iesniedza 2004. gada 8. oktobrī 24	24
2004/C 314/59	lieta T-424/04: Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Angel Angelidis iesniedza 2004. gada 15. oktobrī 25	25
2004/C 314/60	lieta T-426/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio iesniedza 2004. gada 20. oktobrī 26	26
2004/C 314/61	lieta T-431/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2004. gada 19. oktobrī 26	26
2004/C 314/62	lieta T-447/04: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Capgemini Nederland B.V. iesniedza 2004. gada 15. novembrī 27	27

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2004/C 314/63	Lietas T-105/02 izslēgšana no reģistra	28
2004/C 314/64	Lietas T-187/04 izslēgšana no reģistra	28
	II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>	
		
	III <i>Paziņojumi</i>	
2004/C 314/65	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 300, 4.12.2004.	29

I

(Informācija)

TIESA

TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 14. oktobrī

lietā C-279/02 P Nuno Antas de Campos pret Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdnis — Regula (EK, Euratom, CECA) Nr. 2688/95 — Atlaišanas pabalsta pieprasījuma atteikums)

(2004/C 314/01)

(tiesvedības valoda - portugāļu)

Lietā C-279/02 P par apelāciju atbilstoši Tiesas Reglamenta 49. pantam, ko 2002. gada 29. jūlijā pret Eiropas Parlamentu (pārstāvji - R. da Silva Passos un J. F. de Wachter) iesniedza Nuno Antas de Campos, Eiropas Parlamenta ierēdnis, (avocats - C. Botelho Moniz un E. Maia Cadete), kura dzīvesvieta ir Lisabona (Portugāle), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: A. Rosas, kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesnese N. Colneric (referente) un tiesnesis M. K. Schiemann, ģenerāladvokāte C. Stix-Hackl, sekretārs R. Grass, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Antas de Campos atlīdzina izdevumus.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2004. gada 26. oktobrī

lietā C-406/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 2037/2000 — Vietas, kas noārda ozona slāni — Daļēja transponēšana)

(2004/C 314/02)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-406/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 29. septembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji - U. Wölker un M. Shotter) pret Īriju (pārstāvji - F. O'Dubhghaill un F. O'Hagan, kam palīdz D. McGrath), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs R. Silva de Lapuerta, tiesneši C. Gulmann un J. Makarczyk, ģenerāladvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 26. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nenosūtot paziņojumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulas (EK) Nr. 2037/2000 par vietām, kas noārda ozona slāni, 16. panta 5. un 6. punktā un 17. panta 1. punktā, un neveicot visus iespējamus drošības pasākumus, kā noteikts minētās regulas 17. panta 2. punktā, lai novērstu un samazinātu metilbromīda noplūdes, kā arī lai noteiktu obligātās kvalifikācijas prasības attiecīgajam personālam, Īrija nav izpildījusi savu pienākumu, kurš tai uzlikts saskaņā ar tās pašas regulas 16. panta 5. un 6. punktu un 17. panta 1. un 2. punktu.

2) Īrija atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 274, 9.11.2002.

⁽¹⁾ OV C 289, 29.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 23. septembrī

apvienotajās lietās C-0435/02 un C-103/03 (Landgericht Essen un Landgericht Hagen lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) Axel Springer AG pret Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG un Hans-Jürgen Weske ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkts — Sabiedrību tiesības — Direktīva 90/605/EEK, ar ko attiecībā uz darbības jomu groza Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK — EK Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunkts) — Sabiedrība, kas izveidota kā komanditsabiedrība, kuras visi dalībnieki ar neierobežotu atbildību ir izveidoti kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību — GmbH & Co. KG — Gada pārskatu atklātība — Trešo personu iespējas iepazīties ar šiem dokumentiem — Trešo personu jēdziens — Konkurentu iekļaušana — Spēkā esamība — Tiesiskais pamats — Brīvas profesionālo darbību veikšanas, preses brīvības un vienlīdzīgas attieksmes principi)

(2004/C 314/03)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Apvienotajās lietās C-0435/02 un C-103/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Landgericht Essen un Landgericht Hagen (Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2002. gada 25. novembrī un 2003. gada 11. februārī un kas Tiesā reģistrēti attiecīgi 2002. gada 2. decembrī un 2003. gada 5. martā tiesvedībā Axel Springer AG pret Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG (C-435/02) un Axel Springer AG pret Hans-Jürgen Weske (C-103/03), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans (referents), tiesneši J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken un N. Colneric, ģenerālvokāts F. G. Jacobs, sekretārs R. Grass 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) 1990. gada 8. novembra Padomes direktīva 90/605/EEK, ar ko attiecībā uz darbības jomu groza Direktīvu 78/660/EEK par gada pārskatiem un Direktīvu 84/349/EEK par konsolidētajiem pārskatiem, ciktāl no tās izriet, ka jebkura persona var iepazīties ar sabiedrību, uz kurām tā attiecas, gada pārskatiem un gada ziņojumu, nepamatojot to ar aizsargājamām tiesībām vai interesēm, varēja tikt juridiski korekti pieņemta, balstoties uz EK Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu (jaunajā redakcijā — EKL 44. panta 3. punkta g) apakšpunkts).

2) Pirmo divu lietā C-435/02 uzdoto jautājumu un otrā un trešā lietā C-103/03 uzdotā jautājuma analīze no Kopienas vispārējo tiesību principu par brīvu profesionālo darbību veikšanu un vārda brīvību viedokļa nav uzrādījusi nekādus apstākļus, kas ietekmētu Direktīvas 90/605 spēkā esamību.

3) Trešā lietā C-435/02 un ceturtā lietā C-103/03 uzdotā jautājuma par vienlīdzīgas attieksmes principu analīze nav uzrādījusi nekādus apstākļus, kas ietekmētu Direktīvas 90/605 spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 44, 22.2.2003.
OV C 12, 10.5.2003.

TIESAS RĪKOJUMS

(trešā palāta)

2004. gada 27. septembrī

lietā C-470/02 P Eiropas Raidorganizāciju apvienība (EBU) pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Vienošanās — Starptautisko sporta televīzijas pārraižu kopējo tiesību iegūšana — Trešo personu pieeja šīm tiesībām — EKL 81. panta 3. daļa — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2004/C 314/04)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-470/02 P Eiropas Raidorganizāciju apvienība (EBU), ar juridisko adresi Grand- Saconnex (Šveice) (advokāti D.Waelbroeck un M.Johnsson), par apelācijas sūdzību par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā paplašinātā palāta) 2002. gada 8. oktobra spriedumu lietā M6 u.c./Komisija (T-185/00, T-216/00, T-299/00 un T-300/00) ar mērķi panākt šī sprieduma atcelšanu, citām pusēm tiesvedībā esot: Eiropas Kopienu Komisija, Métropole télévision SA (M6), ar juridisko adresi Neuilly-sur-Seine (Francija) (advokāti P.Dian un J.-C. André), Antena 3 de Televisión SA, ar juridisko adresi Madride (Spānija) (advokāti S.Muñoz Machado un M.López-Contreras González), Gestevisión Telecinco SA, ar juridisko adresi Madride (Spānija) (advokāti S.Muñoz Machado un M.López-Contreras González) un Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), ar juridisko adresi Linda-a-Velha (Portugāle) (advokāti C.Botelho Moniz un E.Maia Cadete), Radiotelevisión Española (RTVE), Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF), ar juridisko adresi Ismaning (Vācija) (advokāts K.Metzlaff) un Reti Televisive Italiane SpA (RTI), ar juridisko adresi Roma (Itālija) (advokāti

G. Amorelli un D.Ciano), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas (referents), tiesneši J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus, ģenerāladvokāts F.G. Jacobs, sekretārs R. Grass, 2004. gada 27. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) piespriest Eiropas Raidorganizāciju apvienībai (EBU) atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV L 55, 8.3.2003.

TIESAS RĪKIJUMS

(sestā palāta)

2004. gada 28. septembrī

lietā C-115/03 (Tribunale civile di Genova lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Eco Eridania Srl pret Presidenza del Consiglio dei Ministri un Ministero dell'Ambiente (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkts — Atkritumu kontrole — Bīstamie atkritumi — Direktīva 91/689/EK — 4. pants — Jēdziens “Atkritumu radītājs” — Fizisko personu iekļaušana vai neiekļaušana)

(2004/C 314/05)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Lietā C-115/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Tribunale civile di Genova iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 10. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 17. martā tiesvedībā Eco Eridania Srl pret Presidenza del Consiglio dei Ministri un Ministero dell'Ambiente, Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissochet, tiesneši S. von Bahr (referents) un A. Borg Barthet, ģenerāladvokāts M. Poiares Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Pienākums vest bīstamo atkritumu reģistru Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem 4. panta ietvaros attiecas uz visiem šo atkritumu radītājiem, ieskaitot zobārstniecības kabinetus, un ne tikai uz tiem bīstamo atkritumu radītājiem, kuri darbojas kā uzņēmums vai sabiedrība.

(¹) OV L 112, 10.5.2003.

Apelācija, ko 2004. gada 23. septembrī (faksa kopija saņemta 2004. gada 16. septembrī) ierosināja Eiropas Kopienu Komisija, par 2004. gada 1. jūlijā Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā paplašinātā palāta) spriedumu lietā T-308/00 Eiropas Kopienu Komisija pret Salzgitter AG, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika

(lieta C-408/00 P)

(2004/C 314/06)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai 2004. gada 23. septembrī (faksa kopija saņemta 2004. gada 16. septembrī) ir iesniegta apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā paplašinātā palāta) 2004. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-308/00 Salzgitter AG (Vācija), ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko iesniedza Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv Viktor Kreuschitz et Michael Niejahr, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas 2004. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-308/00 (¹) Salzgitter AG pret Eiropas Kopienu Komisiju;
- 2) nodot lietu Pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- 3) piespriest Salzgitter AG atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās instances tiesa ar apstrīdēto spriedumu ir atcēlusi 2. un 3. pantu Komisijas 2000. gada 28. jūnija Lēmumā 2000/797/EOTK par valsts atbalstu, ko Vācija īsteno Salzgitter AG, Preussag Stahl AG un citu grupā ietilpstošo tērauda rūpniecības meitas uzņēmumu labā. Komisija uzdeva Vācijas Federatīvajai Republikai atgūt no saņēmēja nelikumīgo un nesaderīgo atbalstu.

Atbilstoši šī lēmuma 1. pantam, Komisija ir atzinusi Zonenrandförderungsgesetz (Vācijas likums, kas paredz veikt ieguldījumus, lai attīstītu zonu gar bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas un bijušās Čehijas Republikas robežu) 3. pantā paredzēto paātrināto amortizāciju un ar nodokļiem neapliekamās rezerves, ko Pirmās instances tiesa piešķirusi prasītājam kā subsīdiju bāzi attiecīgi 484 miljonu un 367 miljonu Vācijas marku apmērā, par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Komisija saskaņā ar EK līguma 92. panta 2. punkta c) apakšpunktu (jaunajā redakcijā - EKL 87. pants) ir apstiprinājusi Zonenrandförderungsgesetz. EOTK līgums līdzīgus pasākumus neietver. Tādējādi atbalstu, kas piešķirts Salzgitter AG, nevar atgūt, kaut arī tas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Spriedums pēc būtības tiek pamatots ar atziņu, ka situācijai, kas radusies sakarā ar otrā un trešā kodeksa par atbalstu tērauda rūpniecībai pieņemšanu, ir raksturīga nedrošība un skaidrības trūkums, un par to ir atbildīga Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst pret to, norādot uz četriem pamatiem:

Pirmkārt, pieņemot, ka situācijai, kas radusies sakarā ar otrā un trešā kodeksa par atbalstu tērauda rūpniecībai pieņemšana, ir raksturīga “nedrošība un skaidrības trūkums”, Pirmās instances tiesa pati nonāk pretrunā ar savu judikatūru. Tās 1998. gada 31. marta spriedumā lietā Preussag Stahl pret Komisiju (lieta T-129/96, Recueil p. II-609, 43. punkts) tā nosprieda, ka kodeksā ietvertās tiesības atkāpties no valsts atbalsta pilnīga aizlieguma principa, ko paredz EOTK līguma 4. panta c) punkts, ir ierobežotas laikā. No šīs judikatūras, ko Tiesa ir apstiprinājusi, izriet, ka ne pirmais, ne otrais atbalsta kodekss pēc tam, kad beidzies to spēkā esmības termiņš, attiecīgi - 1981. gada 31. decembra un 1985. gada 31. decembra, nevar turpināt darboties. Pēc trešā atbalsta kodeksa tērauda rūpniecībai stāšanās spēkā kļuva pilnīgi skaidrs, ka Komisijai jābūt “informētai par katru nodomu tērauda rūpniecības nozarē piemērot atbalsta sistēmas, ko tā ir atzinusi pamatojoties uz EK līguma pamatnoteikumiem” (Trešā kodeksa par atbalstu tērauda rūpniecībai 6. panta 1. punkts, OV L 340, 18.12.1985, 1. lpp.). Pirmie divi atbalsta kodeksi apstrīdētajā lēmumā nav piemēroti un uz prāvu nav attiecināmi. Katrā gadījumā, pretēji apstrīdētajā spriedumā norādītajam, ārpus EOTK teritorijas tie nevar radīt nekādas sekas.

Otrkārt, Pirmās instances tiesa nav pieprasījusi nekādus pierādījumus faktam, ka Komisija būtu faktiski “apzinājusi prasītājam piešķirto atbalstu”. Turklāt Pirmās instances tiesa nav izskatījusi jautājumu par to, vai pamatojoties uz Komisijai regulāri nosūtītajiem prasītāja ikgadējiem darbības un kontu pārskatiem nav iespējams secināt, ka ir piešķirts nepaziņots atbalsts.

Treškārt, Pirmās instances tiesa acīmredzot uzskata, ka dokumentu pārsūtīšana Komisijai ārpus EKL 88. pantā paredzētās procedūras atbrīvo no pienākuma atmaksāt nelikumīgo atbalstu, ja prasītājs atsaucas uz tiesiskās drošības principu.

Visbeidzot, spriedums varētu apdraudēt Komisijas atbalstu kontroles sistēmu, jo tajā nav ievērota Tiesas pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru uzņēmums, kas saņēmis atbalstu, nevar pašauties uz šī atbalsta likumību, kaut arī tas būtu piešķirts saskaņā ar paredzēto procedūru. Rūpīgam uzņēmējam jānodrošina šīs procedūras ievērošana (Tiesas 1990. gada 20. septembra spriedums lietā C-5/89 Komisija/Vācija, Recueil p. I-

3437, 14. punkts). Šajā spriedumā Tiesa nosprieda, ka uzņēmumi, kas saņem atbalstu, nevar atsaukties uz tiesiskās palā-vības aizsardzības principu, kas izriet no tiesiskās drošības prin-cipa, lai izvairītos no valsts atbalsta atmaksāšanas, kas nav sade-rīgs ar kopējo tirgu.

(¹) OV C 239, 25.9.2004.

Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 6. oktobrī

(lieta C-428/04)

(2004/C 314/07)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 6. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Austrijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv Nicola Yerrell un Horstpeter Kreppel, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi.

I. Austrijas Republika ir pārkāpusi tai ar Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvas 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā 2., 7., 11., 12., 13. un 18. pantu (¹), jo tā:

1) līdz šim – neskatoties uz transponēšanas termiņu – nav pieņēmusi šādus tiesību aktus Direktīvas transponēšanai Austrijas tiesībās:

a) Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz (LDG),

b) Beamten-, Kranken- und Unfallversicherungsgesetz,

c) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG),

ja arī šie tiesību akti ir pieņemti, par to nav paziņots Komisijai;

2) Austrijas tiesībās nav transponējusi šādus Direktīvas pantus, vai to ir veikusi nepietiekama apmērā:

a) 2. panta 1. punkts par obligātās izglītības skolu skolo-tājiem Tirolē;

b) 7. panta 3. punkts;

c) 8. panta 2. punkts;

d) 11. panta 2. punkts;

e) 12. panta 4. punkts;

f) 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts.

II. Piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 89/391/EEK (turpmāk tekstā Direktīva) transponēšanas termiņš ir beidzies 1993. gada 31. decembrī.

Komisijas izpratnē Direktīvas transpozīcija ir daļēja, respektīvi, nepietiekama.

Pirmkārt, nav pieņemti prasītie likumdošanas akti (Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz (LDG), Beamten-, Kranken- und Unfallversicherungsgesetz un Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), kas būtu Direktīvas transponēšanas pasākumi no Austrijas valdības puses, respektīvi, nav saņemts attiecīgais paziņojums, ka šie akti būtu stājušies spēkā.

Otrkārt, Komisija attiecībā uz atsevišķām – pavisam sešām – šīs Direktīvas normām konstatē, ka ar Austrijas iestāžu paziņotajiem tiesību aktiem Direktīva tiek transponēta daļēji vai nepareizi.

Komisija izsaka kritiku, ka attiecībā uz obligātās izglītības skolu skolotājiem Tirolē, pretēji plašajai Direktīvas 89/391/EEK 2. panta 1. punkta piemērošanas jomai, vēl joprojām nav pieņemts neviens valsts transponēšanas pasākums.

Saskaņā ar Direktīvas 7. pantu darba devējam ir pienākums iecelt vienu vai vairākus darbiniekus, kuriem tas uzdod veikt drošības pasākumus, ja vien darba devēja rīcībā nav atbilstoši kvalificēts personāls. Komisijas izpratnē saskaņā ar Direktīvas 7. pantu iekšējiem drošības profilakses pasākumiem tādējādi ir pārākums, jo personu no malas piesaistīšana saskaņā ar 7. panta 3. punktu ir paredzēta tikai tad, ja uzņēmuma iespējas nav tik plašas (šajā sakarā skatīt EKT 2003. gada 22. maija spriedumu lietā C-441/01 Komisija/Nīderlande). Austrijas transponēšanas pasākumi sniedz darba devējam izvēles iespēju drošības pasākumiem piesaistīt uzņēmuma darbiniekus vai arī personas no malas.

8. panta 2. punktā (pienākums veikt pasākumus attiecībā uz pirmo palīdzību, ugunsdzēsību un darbinieku evakuāciju) pēc Komisijas domām nav paredzēti nekādi izņēmumi attiecībā uz maziem uzņēmumiem. Turpretim saskaņā ar Austrijas veiktajiem transponēšanas pasākumiem maziem uzņēmumiem šis pienākums nav paredzēts.

Pēc Komisijas domām transponēšanas pasākumi attiecībā uz Direktīvas 11. panta 2. punktu neietver noteiktus informēšanas

pienākumus darba devējam, kā tas paredzēts iepriekšminētajā pantā.

Direktīvas 12. panta 4. punktā noteikts, ka šajā pantā paredzētās darbinieku apmācības nedrīkst būt par darbinieku līdzekļiem.

Tomēr Austrijas transponēšanas pasākumi nosaka, ka šādas apmācības notiek apmaksātajā darba laikā. Nav noteikts, kas sedz šādu apmācību izmaksas.

Visbeidzot Komisija izsaka kritiku, ka Direktīvas 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts Austrijas tiesībās nav pilnīgi transponēts. Turpretim a) apakšpunktā jēdzienā “ražošanas līdzekļi” nav ietvertas bīstamas vielas, kā tas ir darīts ASchG 15. pantā, kā arī B-BSG. Turklāt b) apakšpunktā paredzētais pienākums individuālos aizsarglīdzekļus pēc izmantošanas nolikt tiem paredzētā vietā Austrijas tiesībās nav transponēts.

(¹) OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. augusta Landesgericht Klagenfurt lēmumu lietā A-Punkt Schmuckhandels GmbH pret Claudia Schmidt

(lieta C-441/04)

(2004/C 314/08)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 13. augusta Landesgericht Klagenfurt lēmumu lietā A-Punkt Schmuckhandels GmbH pret Claudia Schmidt, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. oktobrī.

Landesgericht Klagenfurt lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) vai EKL 28. un 30. panti ir jāinterpretē tā, ka tie garantē atbildētāja tiesības savas komerciālās darbības ietvaros apmeklēt privātpersonas nolūkā pārdot sudraba rotaslietas un pieņemt sudraba rotaslietu pasūtījumus?

2) ja atbilde ir apstiprinoša, vai dalībvalsts tiesību akti, kas aizliedz sudraba rotaslietu pārdošanu, apmeklējot privātpersonas ar mērķi pārdot un pieņemt sudraba rotaslietu pasūtījumus, ir brīvas preču aprites ierobežojums EKL 28. un 30. panta izpratnē?

3) ja arī uz šo jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai valsts tiesību akti, kas pretēji EKL 28. un 30. pantam aizliedz sudraba rotaslietu pārdošanu, apmeklējot privātpersonas ar mērķi pārdot un pieņemt sudraba rotaslietu pasūtījumus, nav pretrunā indivīda tiesībām pārdot sudraba rotaslietas, apmeklējot privātpersonas ar mērķi pārdot un pieņemt sudraba rotaslietu pasūtījumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. oktobra Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfas Finanšu tiesa) lēmumu lietā Possehl Erzkontor GmbH pret Hauptzollamt Duisburg (Duisburgas Galvenā muitas iestāde)

(lieta C-445/04)

(2004/C 314/09)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 13. oktobrī Finanzgericht Düsseldorf lēmumu lietā Possehl Erzkontor GmbH pret Hauptzollamt Duisburg, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 21. oktobrī.

Finanzgericht Düsseldorf lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

vai lēmumā sīkāk aprakstītā veida kausētais magnēzijs, kas tiek iegūts no naturāla kalnrūpniecības magnēzija kaustiskas kalcinēšanas un kausēšanas elektriskā loka krāsnī otrajā apstrādes posmā rezultātā, ietilpst Kombinētās nomenklatūras 1. pielikuma 2519 9010 apakšpozīcijā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 30. septembra Landsgericht Innsbruck lēmumu lietā Autohaus Ostermann GmbH pret VAV Versicherung AG

(lieta C-447/04)

(2004/C 314/10)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 30. septembra Landsgericht Innsbruck lēmumu lietā Autohaus Ostermann GmbH pret VAV Versicherung AG, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 27. oktobrī.

Landsgericht Innsbruck lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīvas 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturrtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu) (¹), 4. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī vienkārša faktiskā un tiesiskā stāvokļa gadījumā iesaistītā apdrošināšanas sabiedrība vienmēr var izmantot 3 mēnešu apstrādes termiņu, vai ka tas ir tikai "atmaksas termiņa noteikums", kas neizslēdz agrāku vērsanos apdrošināšanas sabiedrībā ar lūgumu noteikt piemērotu samaksas termiņu, kas var būt arī šī trīs mēnešu termiņa ietvaros?

(¹) OV L 181, 65. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī

(lieta C-448/04)

(2004/C 314/11)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv C. O'Reilly un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, lai panāktu atbilstību Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvai 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (¹), vai arī, jebkādā gadījumā, par tiem nepaņimot Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš valsts tiesībās beidzās 2004. gada 2. decembrī.

(¹) OV L 149, 2.6.2001., 34. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī**(lieta C-449/04)**

(2004/C 314/12)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv C. O'Reilly un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. jūnija Direktīvu 2001/51/EK, ar kuru papildina 26. pantu Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu ⁽¹⁾, un jebkurā gadījumā, nedarot tos zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar šo Direktīvu;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai iekšējā tiesību sistēmā beidzās 2003. gada 11. februārī.

⁽¹⁾ OV L 187, 10.7.2001., 45. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī**(lieta C-450/04)**

(2004/C 314/13)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv C. O'Reilly un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvas Nr. 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu ⁽¹⁾, prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzies 2002. gada 2. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 149, 2.6.2001., 34. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī**(lieta C-451/04)**

(2004/C 314/14)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv C. O'Reilly un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, lai panāktu atbilstību Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvai 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvārotu dalībvalstu pūļņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas ⁽¹⁾, vai arī, jebkādā gadījumā, par tiem nepaziņojot Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva;
- 2) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš valsts tiesībās beidzās 2002. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 27. oktobrī

(lieta C-454/04)

(2004/C 314/15)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 27. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv C. O'Reilly un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, lai panāktu atbilstību Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvai 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas ⁽¹⁾, vai arī, jebkāda gadījumā, par tiem nepaziņojot Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva;

2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš valsts tiesībās beidzās 2002. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

Prasība pret Nīderlandi, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(lieta C-460/04)

(2004/C 314/16)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Nīderlandi, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Carmel O'Reilly un Rudi Troosters, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot un jebkurā gadījumā nepaziņojot Komisijai normatīvos un administratīvos noteikumus, kas nepieciešami, lai ievērotu Padomes 2001. gada 28. jūnija Direktīvu 2001/51/EK ⁽¹⁾, ar ko papildina 26. pantu Konvencijā, ar kuru īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi tai ar šo Direktīvu uzliktos pienākumus;

2) piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2001/51/EK transpozīcijas termiņš beidzās 2003. gada 11. februārī.

⁽¹⁾ OV L 187, 10.7.2001., 45. -46. lpp.

Prasība pret Nīderlandi, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(lieta C-461/04)

(2004/C 314/17)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Nīderlandi, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Carmel O'Reilly un Rudi Troosters, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot un jebkurā gadījumā nepaziņojot Komisijai normatīvus un administratīvos noteikumus, kas nepieciešami, lai ievērotu Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvu 2001/55/EK ⁽¹⁾ par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūļņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi tai ar šo Direktīvu uzliktos pienākumus;

2) piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2001/55/EK transpozīcijas termiņš beidzās 2002. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. - 23. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī

(lieta C-468/04)

(2004/C 314/18)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 4. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Georgios Zavvos un Arnaud Bordes, Komisijas juridiskā dienesta darbinieki.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. oktobra Direktīvu 2002/33/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 90/425/EEK un 92/118/EEK par veselības aizsardzības prasībām attiecībā uz dzīvnieku blakusproduktiem ⁽¹⁾, vai arī, jebkurā gadījumā, neinformējot Komisiju par minētajiem tiesību aktiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 315, 19.11.2002., 14. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī

(lieta C-469/04)

(2004/C 314/19)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 4. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Georgios Zavvos un Arnaud Bordes, Komisijas Juridiskā dienesta locekļi.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīvu 2002/60/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri ⁽¹⁾, un, jebkurā gadījumā, neinformējot Komisiju par attiecīgiem aktiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šo direktīvu;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai iekšējā tiesību sistēmā noteiktais termiņš beidzās 2003. gada 30. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 10. novembrī**(lieta C-474/04)**

(2004/C 314/20)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 10. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Maria Condou-Durande un Carmel O'Reilly, Komisijas Juridiskā dienesta padomdevējas.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvu 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, neinformējot Komisiju par attiecīgajiem aktiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transformēšanai iekšējā tiesību sistēmā noteiktais termiņš beidzās 2002. gada 2. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 149, 2.6.2001., 34. lpp.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)⁽¹⁾, vai arī, jebkurā gadījumā, neinformējot Komisiju par minētajiem aktiem, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 31. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

Lietas C-154/03⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/22)

Eiropas Kopienų Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 15. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-154/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Īriju.

⁽¹⁾ OV C 146, 21.6.2003.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 10. novembrī**(lieta C-475/04)**

(2004/C 314/21)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 10. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Georgios Zavvos un Michael Shotter, Komisijas juridiskā dienesta darbinieki.

Lietas C-186/03 P⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/23)

Eiropas Kopienų Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 23. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-186/03 Strabag Benelux NV pret Eiropas Savienības Padomi.

⁽¹⁾ OV C 213, 6.9.2003.

Lietas C-274/03 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/24)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 16. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-274/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju.

⁽¹⁾ OV C 200, 23.8.2003.

Lietas C-21/04 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/27)

Eiropas Kopienu Tiesas piektās palātas priekšsēdētājs 2004. gada 8. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-21/04 Eiropas Kopienu Komisija/Īrija.

⁽¹⁾ OV C 59, 6.3.2004.

Lietas C-424/03 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/25)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 23. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-424/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti.

⁽¹⁾ OV C 275, 15.11.2003.

Lietas C-72/04 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/28)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 24. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-72/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku.

⁽¹⁾ OV C 94, 17.4.2004.

Lietas C-479/03 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/26)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 23. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-479/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti.

⁽¹⁾ OV C 7, 10.1.2004.

Lietas C-115/04 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/29)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 23. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-115/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku.

⁽¹⁾ OV C 94, 17.4.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 21. oktobrī

lietā T-36/99 Lenzing AG pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Pieņemamība — Dokumenti, kas attiecas uz prasītāju individuāli — EKL 87. panta 1. daļa — Vienošanās par parādu termiņu pagarināšanu un parādu atmaksu — Individuālā kreditora kritērijs)

(2004/C 314/30)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-36/99 Lenzing AG, ar juridisko adresi Lenzing (Austrija), ko sākotnēji pārstāvēja H.-J. Niemeyer, pēc tam I.Brinker un U.Soltész, advokāti, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji V.Kreuschitz un D.Triantafyllou, kam palīdz M.Núñez-Muller, advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta Spānijas Karaliste (pārstāve N.Díaz Abad, kas norādīja adresi Luksemburgā), par prasību daļēji atcelt Komisijas 1998. gada 28. oktobra Lēmumu 1999/395/EK par valsts atbalstu, ko Spānija piešķir uzņēmumam Sniace, SA, kas atrodas Torrelavega, Cantabrique (OV L 149, 1999., 40. lpp.), ko groza Komisijas 2000. gada 20. septembra Lēmums 2001/43/EK (OV L 11, 2001., 46. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: priekšsēdētājs R.García-Valdecasas, tiesnese P.Lindh, tiesneši J.D.Cooke, H.Legal un tiesnese M.E.Martins Ribeiro, sekretāre D.Christensen, administratore, 2004. gada 21. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) 1. panta 1. punkts Komisijas 1998. gada 28. oktobra lēmumā 1999/395/EK pat valsts palīdzību, ko Spānija piešķir uzņēmumam Sniace, SA, kas atrodas Torrelavega, Cantabrique, ko groza Komisijas 2000. gada 20. septembra lēmums 2001/43/EK, tiek atcelts.
- 2) Komisija sedz savus izdevumus pati, kā arī tā sedz prasītāja izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste sedz pati savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV L 160, 5.6.1999.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 5. oktobrī

lietā T-45/01 Stephen Sanders u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Kopienas uzņēmumā JET nodarbinātie darbinieki — Vienlīdzīga attieksme — Pagaidu darbinieka statusa nepiemērošana — EAEK 152. pants — Saprātīgs termiņš — Ciestie zaudējumi)

(2004/C 314/31)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-45/01 Stephen Sanders, ar dzīvesvietu Oxon (Apvienotā Karaliste), un 94 citi prasītāji, kuru vārdi norādīti sprieduma pielikumā, ko pārstāv P. Roth, QC un I. Hutton, solicitor, un A. Howard, barrister, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - J.Currall un L. Escobar Guerrero, kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta Eiropas Savienības Padome, ko sākotnēji pārstāvēja J.-P. Hix un A. Pilette, vēlāk J.-P. Hix un B. Driessen, par prasību par zaudējumu atlīdzību, kas radušies no tā, ka prasītāji netika pieņemti darbā kā Kopienas pagaidu darbinieki ar darba vietu Kopienas uzņēmumā Joint European Torus (JET), Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorf, tiesneši M. Jaeger un H. Legal, sekretārs J. Plingers, administrators, 2004. gada 5. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Komisijai jāatlīdzina katra prasītāja ciestie zaudējumi, kas radušies no tā, ka prasītājs netika pieņemts darbā kā Kopienas pagaidu darbinieks ar darba vietu Kopienas uzņēmumā Joint European Torus (JET);
- 2) pusēm sešu mēnešu laikā no šī sprieduma dienas jāiesniedz Pirmās instances tiesai zaudējumu atlīdzības summa, par kuru ir panākta vienošanās;
- 3) gadījumā, ja vienošanās netiek panākta, pusēm šajā pašā termiņā jāpaziņo Komisijai savi secinājumi, kas izteikti ciparos;
- 4) lēmums par izdevumiem tiek atlikts.

⁽¹⁾ OV C 134, 5.5.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-1/02 Robert Polinsky pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾*(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)*

(2004/C 314/32)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-1/02 Robert Polinsky, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Thionville (Francija), ko pārstāv J. Iturriagagoitia Bassas (avocat), pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā), par prasību par prasītājam šķietami nodarītu fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instance tiesa šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 84, 6.4.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-44/02 Dresdener Bank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾*(Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)*

(2004/C 314/33)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-44/02 Dresdener Bank AG, ar juridisko adresi Frankfurtē pie Mainas (Vācija), ko pārstāv advokātes M. Hirsch un W. Bosch, kuras norādījušas adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju par lūgumu atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] (OV L 15, 2003., 1. lpp.), Pirmās instance tiesa (piektā palāta) šādā

sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmums 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] ir atceļams daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) Komisija sedz visus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-54/02 Vereins- und Westbank AG pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾*(Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)*

(2004/C 314/34)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-54/02 Vereins- und Westbank AG, ar juridisko adresi Hamburgā (Vācija), ko pārstāv advokātes J. Schulte, M. Ewen un A. Neus, kuras norādījušas adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju par lūgumu atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] (OV 2003., L 15, 1. lpp.), Pirmās instance tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmums 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] ir atceļams daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) Komisija sedz visus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 97, 20.4.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-56/02 Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾****(Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)**

(2004/C 314/35)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-56/02 Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, ar juridisko adresi Minhenē (Vācija), ko pārstāv advokātes W. Knapp, T. Müller-Ibold un B. Bergmann, kuras norādījušas adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienų Komisiju par lūgumu atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] (OV 2003., L 15, 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmums 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] ir atceļams daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) Komisija sedz visus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-60/02 Deutsche Verkehrsbank AG pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾****(Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)**

(2004/C 314/36)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-60/02 Deutsche Verkehrsbank AG, ar juridisko adresi Frankfurtē pie Mainas (Vācija), ko pārstāv advokātes M.

Klusmann un F. Wiemer, kuras norādījušas adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienų Komisiju par lūgumu atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] (OV 2003., L 15, 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmums 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam uzsāktu procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] ir atceļams daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) Komisija sedz visus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-61/02 Commerzbank AG pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾****(Konkurence — EKL 81. pants — Vienošanās par cenu un valūtas maiņas uzņēmumu rēķinu maiņām — Vācija — Aizmugurisks process)**

(2004/C 314/37)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-61/02 Commerzbank AG, ar juridisko adresi Frankfurtē pie Mainas (Vācija), ko pārstāv advokāts H. Satzky, kurš norādījis adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienų Komisiju par lūgumu atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2003/25/EK par atbilstoši 81. pantam ievadīto procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] (OV L 15, 2003., 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmums 2003/25/EK par atbilstoši EKL 81. pantam ievadīto procesu [lieta COMP/E-1/37.919 (ex 37.391) – Banku nodevas par Eiro zonas valūtas maiņu – Vācija] ir atceļams daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) Komisija sedz visus izdevumus.

(¹⁾) OV C 109, 4.5.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-137/02 Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹⁾)

(Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Ieteikums Nr. 96/280/EK — Mazu un vidēju uzņēmumu (MVU) jēdziens)

(2004/C 314/38)

(tiesvedības valoda - vācu)

(galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-137/02 Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow (Vācija), ko pārstāv advokāti S. Völcker un J. Heithecker, pret Eiropas Kopienu Komisiju par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 15. janvāra Lēmumu Nr. 2002/821/EK par Vācijas Federatīvās Republikas piešķirto valsts atbalstu Pollmeier GmbH, Malchow (OV L 296, 20. lpp), Pirmās instances tiesa (ceturtā paplašinātā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesnese V. Tiili, tiesneši A. W. H. Meij, M. Vilaras un N. J. Forwood, sekretāre D. Christensen (administratore), 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) prasītājs atlīdzina izdevumus.

(¹⁾) OV C 169, 13.7.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 5. oktobrī

lietā T-144/02 Richard J. Eagle u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹⁾)

(Kopienas uzņēmuma JET nodarbinātie darbinieki — Vienlīdzīga attieksme — Pagaidu darbinieka statusa nepiemērošana — EAEK 152. pants — Saprātīgs termiņš — Ciestie zaudējumi)

(2004/C 314/39)

(tiesvedības valoda - angļu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-144/02 Richard J. Eagle, ar dzīves vietu Oxon (Apvienotā Karaliste), un divpadsmit prasītāji, kuru vārdi ir norādīti pielikumā, ko pārstāv D. Beard, barrister, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - J. Currall un L. Escobar Guerrero, kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta Eiropas Savienības Padome (pārstāvji - J.-P. Hix un A. Pilette) par prasību atlīdzību par zaudējumiem, kas iespējami radušies no tā, ka prasītāji nevarēja tikt pieņemti darbā kā Kopienu pagaidu darbinieki ar darba vietu Kopienas uzņēmumā Joint European Torus (JET), Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorf, tiesneši M. Jaeger un H. Legal, sekretārs J. Plingers, administrators, 2004. gada 5. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijai ir jāatlīdzina zaudējumi, ko cietis katrs prasītājs no tā, ka tie nevarēja tikt pieņemti darbā kā Kopienu pagaidu darbinieki ar darba vietu Kopienas uzņēmumā Joint European Torus (JET).

2) Pusēm sešu mēnešu laikā no šī sprieduma dienas ir jānodod Pirmās instances tiesai zaudējumu atlīdzības summu, par kuru ir panākta vienošanās.

3) Gadījumā, ja vienošanās netiek panākta, pusēm tajā pašā termiņā jāpaziņo Komisijai savus secinājumus, izteiktus ciparos.

4) Izdevumu segšana ir atlikta.

(¹⁾) OV C 169, 13.7.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-255/02 H pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾****(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)**

(2004/C 314/40)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-255/02 H, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Oetrange (Luksemburgā), ko pārstāv J. Iturriagoitia Bassas (avocats), pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā), par prasību par prasītājam šķietami nodarītu fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 274, 9.11.2002.

prasību par prasītājam šķietami nodarīto fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 274, 9.11.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-257/02 K pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾****(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)**

(2004/C 314/42)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-257/02 K, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Luksemburgā (Luksemburgā), ko pārstāv J. Iturriagoitia Bassas un K. Delvolvé, avocats, pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā) par prasību par prasītājam šķietami nodarītu fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs, galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 274, 9.11.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS**2004. gada 14. oktobrī****lietā T-256/02 I pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾****(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)**

(2004/C 314/41)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-256/02 I, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Luksemburgā (Luksemburgā), ko pārstāv J. Iturriagoitia Bassas un K. Delvolvé (avocats), pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā), par

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 6. oktobrī

lietā T-294/02 Miguel Vincente- Nuñez pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Pirmās instances tiesas sprieduma izpilde — Lēmums par paaugstināšanu amatā — Darba stāžs pakāpē — Spēkā stāšanās diena)

(2004/C 314/43)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājuma")

Lietā T-294/02 Miguel Vincente- Nuñez, Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis, ar dzīves vietu Kraainem (Beļģija), ko pārstāv M.-A. Lucas, advokāte, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāves: C. Berardis- Kayser un L. Lozano Palacios, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt Komisijas lēmumu par prasītāja paaugstināšanu amatā A5/3 pakāpē 1998. gada novērtējuma ietvaros, izpildot Pirmās instances tiesas 2000. gada 9. marta spriedumu lietā T- 10/99 tajā daļā, kas paredz tā stāšanos spēkā no 2000. gada 1. aprīļa, un, no otras puses, prasību par zaudējumu atlīdzību, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi, tiesneši M. Jaeger un F. Dehauss, sekretārs H. Jung, 2004. gada 6. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Atcelt Komisijas 2002. gada 11. jūnija lēmumu, jo tas neparedz M. Vincente- Nuñez radīt tādu situāciju, kura no viņu darba stāža pakāpes viedokļa ir pielīdzināma tai, kurā viņš būtu, ja tiktu paaugstināts amatā A5 pakāpē 1998. gada 1. aprīlī.

2) Pārējā daļā prasību noraidīt.

3) Piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 289, 23.11.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 6. oktobrī

lietā T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrāka grafiska preču zīme, kas satur vārdisku elementu "Krafft" — Kopienas vārdiskas preču zīmes VITAKRAFT reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkts)

(2004/C 314/44)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Brēmene (Vācija), ko pārstāv U. Sander, jurists, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji – A. Apostolakis un G. Schneider), otram lietas dalībniekam ITSB Apelāciju padomē un pusei, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā esot Krafft, SA, Andoain (Spānija), ko pārstāv P. Koch Moreno, jurists, par prasību pret ITSB ceturtās Apelāciju padomes 2002. gada 4. septembra lēmumu (apvienotajās lietās R 506/2000-4 un R 581/2000-4) attiecībā uz iebildumu procesu starp Krafft, SA, un Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs B. Pastor, 2004. gada 6. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2002. gada 4. septembra lēmumu (apvienotās lietas R 506/2000-4 un R 581/2000-4) tiktāl, ciktāl ar to apmierināta iebilduma iesniedzēja apelācija Apelāciju padomē attiecībā uz precēm "rūpnieciskas eļļas un ziedes; smērvielas; kurināmie (arī motoru degvielas) un vielas apgaismošanas nolūkiem" (4. klase) un precēm "Nemetāliski būvmateriāli; nemetāliskas cietas caurules celtniecības vajadzībām; asfalts, darva un bitums" (19. klase), kas ietvertas Kopienas preču zīmes pieteikumā;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) piespriest katrai pusei segt savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 55, 8.3.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-389/02 Sergio Sandini pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾*(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)*

(2004/C 314/45)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-389/02 Sergio Sandini, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Ehrlange (Luksemburga), ko pārstāv J. Iturriagoitia Bassas un K. Delvolvé, (avocats) pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā), par prasību par prasītājam šķietami nodarītu fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instances tiesa šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 44, 22.2.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-390/02 Antonio Cagnato, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, pret Eiropas Kopienu Tiesu ⁽¹⁾*(Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieņemamība — Azbesta ekspozīcija — Profesionālā slimība — Zaudējumi)*

(2004/C 314/46)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-390/02 Antonio Cagnato, Eiropas Kopienu Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Dippach-Gare (Luksemburga), ko

pārstāv J. Iturriagoitia Basse un K. Delvolvé (avocats), pret Eiropas Kopienu Tiesu (pārstāvis - M. Schauss, kurš norādījis adresi Luksemburgā), par prasību par prasītājam šķietami nodarītu fizisku, morālu, profesionālu un finansiālu zaudējumu atlīdzību, Pirmās Instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesneši V. Tiili un M. Vilaras, sekretārs galvenais administrators J. Palacio González, 2004. gada 14. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 44, 22.2.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 12. oktobrī

lietā T-35/03 Aventis CropScience SA pret Iekšējā tirgus harmonizācijas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾*(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskās preču zīmes CARPO pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme HARPO Z — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)*

(2004/C 314/47)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Lietā T-35/03 Aventis CropScience SA, Liona (Francija), ko pārstāv E. Armijo Chávarri, avocat, pret Iekšējā tirgus harmonizācijas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - I. de Medrano Caballero un G. Schneider), otrā puse procesā ITSB Apelāciju padomē bija BASF Aktiengesellschaft ar adresi Ludwigshafen am Rhein (Vācija), par prasību pret ITSB otrās Apelāciju padomes 2002. gada 18. novembra lēmumu R/803/2001-2 par agrākas valsts vārdiskās preču zīmes HARPO Z īpašnieka iebildumu pret Kopienas vārdiskās preču zīmes CARPO pieteikumu, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši N. J. Forwood un I. Pelikánová, sekretārs I. Natsinas, 2004. gada 12. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasība tiek noraidīta;

2) prasītājam tiek piespriests atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 83, 5.4.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 21. oktobrī

lietā T-49/03 Gunda Schumann pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Iepriekšējās atlases tests — Viena vairāku atbilžu (multiple choice) jautājuma anulēšana — Samērīguma princips — Paziņojuma par konkursu pārkāpums)

(2004/C 314/48)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-49/03 Gunda Schumann, ar dzīvesvietu Berlīnē (Vācija), ko pārstāv advokāts Y. Bock, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji – J. Currall, kam palīdz advokāts B. Wägenbaur, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību par vispārējā konkursa COM/A/11/01 atlases komisijas lēmuma, ar kuru prasītājam ir liegta iespēja piedalīties iepriekšējās atlases testam sekojošajos pārbaudījumos, atcelšanu, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García - Valdecasas, J. D. Cooke, sekretāre D. Christensen, administratore, 2004. gada 21. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Prasību, ciktāl tā attiecas uz 2002. gada 19. jūlija lēmuma atcelšanu, noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Prasību, ciktāl tā attiecas uz 2002. gada 4. jūnija lēmuma atcelšanu, noraidīt kā nepamatotu;
- 3) puses sedz savus izdevumus pašas.

(¹) OV C 101, 26.4.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 6. oktobrī

apvienotajās lietās T-117/03 līdz T-119/03 un T-171/03 New Look Ltd pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme, kas satur burtu kombināciju “NL” — Kopienas grafisko preču zīmju, kas satur terminus “NLSport”, “NLJEANS”, “NLACTIVE” un “NLCollection”, pieteikumi — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2004/C 314/49)

(tiesvedības valoda - spāņu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts “Tiesas Judikatūras Krājumā”)

Apvienotajās lietās T-117/03 līdz T-119/03 un T-171/03 New Look Ltd, Weymouth, Dorset (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv R. Ballester un G. Marin, advokāti, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - O. Montalto, J. Garcia Murillo un S. Laitinen), otra puse procesā ITSB Apelāciju padomē bija Naulover, SA, Barcelona (Spānija), par četrām prasībām par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 27. janvāra lēmumiem lietās R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1 un 2003. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 19/03-1 par iebildumu izskatīšanas procesu starp Naulover, SA un New Look Ltd Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs J. Palacio González, galvenais administrators, 2004. gada 6. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest prasītājam atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 146, 21.6.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Grieķijas Republika iesniedza 2004. gada 9. septembrī

2004. gada 22. septembrī

(lieta T-364/04)

(2004/C 314/51)

(tiesvedības valoda - grieķu)

lietā T-44/03 Giorgio Lebedef u. c. pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Darba samaksa — Ceļa izdevumi — Aprēķināšanas metodes izmaiņas — Otrā prasība, kas attiecas uz dažādiem gadiem — Res iudicata — Pamata neesamība sprieduma pārskatīšanai — Acīmredzami nepamatota prasība)

(2004/C 314/50)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-44/03 Giorgio Lebedef, Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis Zenningerbergā (Luksemburgā), un 49 citi ierēdņi, kuru vārdi ir iekļauti rīkojuma pielikumā, ko pārstāv G. Bounéou, advokāts, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji: J. Curall un V. Joris, kas norādīja adresi Luksemburgā), par prasību atcelt Komisijas lēmumu, kas attiecībā uz 1993., 1994. un 1995. gadu groza metodi, kas tiek izmantota ikgadējo ceļa izdevumu aprēķināšanai ceļam uz Grieķiju, izmantojot maršrutu caur Brindisi, kā arī atcelt prasītāju algas lapas, kas šo lēmumu īsteno, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Azizi, tiesneši M. Jaeger un F. Dehousse, sekretārs H. Jung, 2004. gada 22. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasība tiek noraidīta;

2) katra puse sedz savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 101, 26.4.2003.

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 9. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Grieķijas Republika, kuru pārstāv Ioannis Chalkias un Eleni Svolopoulou, Valsts Juridiskā dienesta pilnvarotie juridiskie konsultanti.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu E 2004/561/E.K./16.7.2004 ⁽¹⁾.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija, veicot grāmatojumu noskaidrošanu atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 729/70 ⁽²⁾, izslēdza no Kopienas finansējuma dažādus Grieķijas Republikas izdevumus dārzenų un dzīvnieku prēmiju sektorā, kā rezultātā tie netiek atzīti par likumīgiem Kopienas izdevumiem un gultas uz Grieķijas Republiku.

Konkrēti, daži no šiem izdevumiem attiecas uz persiku pārstrādātāju ražošanas atbalsta sistēmu atbilstoši Regulai Nr. 2201/96 ⁽³⁾, no kuras tika izslēgta viena summa sakarā ar minimālās cenas neievērošanu. Grieķijas Republika apgalvo, ka attiecībā uz minētajiem izdevumiem tika nepareizi interpretēti Regulas Nr. 2201/96 un Regulas Nr. 504/97 ⁽⁴⁾ noteikumi, pārkāpts samērīguma princips un nepareizi novērtēti faktiskie apstākļi.

Turpinājumā ar šo pašu lēmumu tika izslēgti izdevumi, kas attiecas uz tomātu pārstrādes ražošanas atbalstu, pamatojoties uz to, ka atbalsts tika izmaksāts tieši tomātu ražotāju apvienībām, nevis pārstrādes uzņēmumiem. Kas attiecas uz šīm pozīcijām, Grieķijas Republika atsauca uz nepareiziem apstākļiem, tas ir uz pārstrādes uzņēmumu bankrotu un nopietnām maksājumu grūtībām, un apgalvo, ka Kopienai nav radušies finansiālie zaudējumi. Bez tam tā atsauca uz nepareizo faktisko apstākļu novērtējumu un samērīguma principa pārkāpumu, kā arī Regulas Nr. 1258/1999 ⁽⁵⁾ 7. panta un Regulas Nr. 1663/95 ⁽⁶⁾ 8. panta pārkāpumu.

Cita izslēgto izdevumu daļa attiecas uz dzīvnieku prēmiju izdevumiem. Grieķijas Republika lūdz apstrīdētā lēmuma atcelšanu arī attiecībā uz šīm pozīcijām un apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu attiecībā uz faktiem, nepareizi novērtēja faktiskos apstākļus, neievēroja būtiskus viedokļus un nepietiekami pamatoja savu lēmumu. Bez tam tā atsauca uz samērīguma principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ Oficiālais Vēstnesis, L 250, 16.7.2004., 21. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, OV L 94, 28.4.1970., 13. – 18. lpp.

⁽³⁾ Padomes 1996. gada 28. oktobra Regula (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju, OV L 297, 21.11.1996., 29. – 48. lpp.

⁽⁴⁾ Komisijas 1997. gada 19. marta Regula (EK) Nr. 504/97, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/96 attiecībā uz augļu un dārzeņu pārstrādes produktu ražošanas atbalsta regulējumu, OV L 78, 20.3.1997., 14. – 23. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, OV L 160, 26.6.1999., 103. – 112. lpp.

⁽⁶⁾ Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, OV L 158, 8.7.1995., 6. – 12. lpp.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Orsay GmbH

(lieta T-378/04)

(2004/C 314/52)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko cēla Orsay GmbH, Willstätt (Vācija), kuru pārstāv D. von Schultze, advokāte.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja ceturtās Apelāciju padomes 2004. gada 15. jūnija lēmumu lietā R 0909/2002-4, “Orsay” (mutiska/grafiska zīme) pret “D'ORSAY” (mutiska/grafiska zīme) un Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Iebildumu nodaļas 2002. gada 28. augusta lēmumu 2562/2002 tiktāl, cik ar to lēmumu tika atteikta Kopienų preču zīmes reģistrācija (pieteikums Nr. 1 042 605) uz Iebildumu izskatīšanas procesa Nr. B 242 075 pamata šādām precēm: apģērbi, zābaki, kurpes un čības, galvassegas;

— noteikt, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam ir jāreģistrē Kopienų preču zīme “Orsay” (pieteikums Nr. 1 042 605) 25. klasē ietilpstošajām precēm: apģērbi, zābaki, kurpes un čības, galvassegas;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienų preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Kopienų preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums: Grafiska zīme “Orsay” 23. klasē (dzijas un diegi tekstilizstrādājumi, u.c.), 24. klasē (audumi u.c.), 25. klasē (apģērbi, galvassegas) ietilpstošajām precēm, pieteikums Nr. 1 042 605

Iebildumu nodaļas lēmums: Pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikums

Apelāciju padomes lēmums: Apelācijas noraidīšana

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārka-pums

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.)

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Erich Drazdansky

(lieta T-383/04)

(2004/C 314/53)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko cēla Erich Drazdansky, Wr. Neustadt (Austrija), kuru pārstāv M. Kadlicz, advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja otrās Apelāciju padomes 2004. gada 23. jūlija lēmumu R 1014/2001-2, ar kuru pieņemta apelācijas sūdzība un nepieņemti vai noraidīti iebildumi;
- pakārtoti, atcelt Biroja lēmumu un pieprasīt tam pieņemt jaunu lēmumu apelācijā;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs:

Prasītājs

Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums:

Mutiska zīme "Vitacan" 29. klasē (piena produkti, u.c.), 30. klasē (kakao vai šokolādes dzērieni) un 32. klasē (augļu dzērieni u.c.) ietilpstošajām precēm, pieteikums Nr. 452 284

Iebildumu lēmums:

nodaļas

Pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikums

Apelāciju lēmums:

padomes

Apelācijas sūdzības noraidīšana

Izvirzītie pamati:

Regulas (EK) Nr. 40/94¹ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Bernard Nonat iesniedza 2004. gada 28. septembrī

(lieta T-391/04)

(2004/C 314/54)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 28. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Bernard Nonat, kas norādīja dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis un Etienne Marchal, avocats, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesā ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumus neiekļaut prasītāju ne 2003. gada amatā paaugstināšanas pretendentu sarakstā, ne amatā paaugstināto ierēdņu sarakstā uz A4 pakāpi;
- atzīt tiktāl par nelikumīgu Vispārīgo Civildienesta noteikumu 45. panta piemērošanas noteikumu 12. pantu, ciktāl tas paredz piešķirt vienu pārejas prioritātes punktu par katru stāža gadu, taču maksimāli 7 punktus, un papildus īpašos prioritātes punktus, taču maksimāli 150 % no amatā paaugstināšanas iespējām, neņemot vērā patiesos amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnus attiecīgajā laika posmā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā procesā iestājas pret iecelēj institūcijas 2003. gada amatā paaugstināšanas atteikumu, kas ir - paaugstināt viņu uz A4 grādu.

Savu pretenzijas viņš pamato ar to, ka ir pārkāpti Civildienesta noteikumu 43. un 45. pants, kā arī nediskriminācijas un karjeras veicināšanas princips.

Šajā sakarā viņš precizē, ka jaunā Komisijas ieviestā ierēdņu vērtēšanas un amatā paaugstināšanas procedūra neietver ierēdņu personīgo nopelnu vērtējumu. Šajā gadījumā prasītājs tiek vērtēts atbilstoši Vispārīgo Civildienesta noteikumu 45. panta piemērošanas noteikumu 12. panta 3. punkta b) apakšpunktam, saskaņā ar kuru viņš no prioritātes īpašo papildus punktu viedokļa pretendē uz tādu pašu skaitu, kā ierēdņi, kuru kandidatūras nav izvirzītas attiecīgā paaugstināšanas gada ietvaros.

Līdz ar to tiek pārkāpts vienādas attieksmes princips un Civildienesta noteikumu 45. pants, nopelnu ziņā vienādi vērtējot divas dažādas ierēdņu grupas - no vienas puses, ierēdņus, kas 2002. amata paaugstināšanas gadā jau pārsniedza 150 % no iespējām tikt paaugstinātam un kas tika izvirzīti šādai paaugstināšanai, un otrkārt, ierēdņus, ko bija iespējams paaugstināt amatā, bet kas netika izvirzīti.

Tāpat piešķirot vienu pārejas prioritātes punktu par katru stāža gadu, tiek pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, paaugstinot ierēdņu stāža grādu, neņemot vērā attiecīgos nopelnus, kas saņemti attiecīgajā laika posmā.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko 2004. gada 6. oktobrī iesniedza MobilCom Aktiengesellschaft**(lieta T-397/04)**

(2004/C 314/55)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 13. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla MobilCom Aktiengesellschaft, Büdelsdorf (Vācija), kuru pārstāv K. Jakobsen, U. Wellmann un T. Sharpe, advokāti.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 14. jūlija Lēmumu lietā Nr. C5/03 (ExN 239/03);

— pakārtoti, atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 14. jūlija Lēmuma lietā Nr. C5/03 (ExN 239/03) 1. pantu tiklīdz, cik tas norāda pēdējā teikuma daļā "lai Vācija izpilda šā lēmuma 2. pantā minētos nosacījumus", un atcelt minētā lēmuma 2. un 3. pantu pilnībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija piesprieda prasītājam par labu Vācijas valsts atbalstu, kas ir samērojams ar kopējo tirgu, un lai Vācija izpilda lēmuma 2. panta nosacījumus. Prasītājs saskata spiedienu pienākumā septiņu mēnešu laikā aizvērt "Online tirdzniecības kanālu".

Prasītājs vispirms uzsver, ka Komisijai šajā jautājumā nav kompetences. Ja prasītāja uzņēmējdarbība, proti, līgumu slēgšana par mobilajiem telefoniem, būtu strikti attiecināta uz Vācijas teritoriju, piešķirtais valsts atbalsts nevarētu ietekmēt uzņēmējdarbību dalībvalstu starpā.

Turklāt prasītājs apgalvo, ka nav piemērota tiesiska pamata, lai Komisija varētu uzlikt šādu pienākumu, un tādēļ tā varētu būt pārkāpusi EKL vai tiesību normu, kas ir piemērojama, īstenojot EKL.

Prasītājs apgalvo, ka viņam uzliktais pienākums ir patvaļīgs, jo tas nebija pietiekami pamatots. Prasītājs rezultātā izsaka iebildumus par kļūdu vērtējumā vai novērtējuma trūkumu. Turklāt Komisija nav paskaidrojusi saprotamā veidā, kādēļ apstrīdētais lēmums bija nepieciešams, piemērots un tajā pašā laikā – vismazāk ierobežojošs pasākums; līdz ar to tā varētu būt pārkāpusi samērīguma principu.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Borco-Marken-Import GmbH & Co. KG iesniedza 2004. gada 11. oktobrī**(lieta T-405/04)**

(2004/C 314/56)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 11. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla sabiedrība Borco-Marken-Import GmbH & Co. KG, Hamburga (Vācija), kuru pārstāv M. Wolter, Rechtsanwalt.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja otrās Apelāciju padomes 2004. gada 13. augusta lēmumu lietā R0912/2002-2;

— noteikt, ka 7. panta 1. punkta b), c) apakšpunktu un 2. punkta nosacījumi nekavē pieteiktās preču zīmes "Caipi" reģistrāciju precēm, kas ietilpst 33. klasē (alkoholiskie dzērieni, izņemot alu);

— piespriest atbildētajam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs:	prasītāja
Attiecīgā Kopienas preču zīme:	vārdiska preču zīme "Caipi" precēm, kas ietilpst 33. klasē (alkoholiskie dzērieni, izņemot alu) Pieteikums Nr. 2 655 967
Pārbaudītāja lēmums:	atteikt reģistrēt pieteikto preču zīmi
Apelāciju padomes lēmums:	apelāciju noraidīt
Izvirzītie pamati:	Regulas Nr. 40/94/EK ¹ 7. panta 1. punkta b), c) apakšpunktu un 12. panta pārkāpums. Kļūdaina iepriekš dalībvalstī reģistrētas preču zīmes neņemšana vērā.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 14.01.1994., 1. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 11. oktobrī

(lieta T-414/04)

(2004/C 314/57)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 11. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāv C.-D. Quasowski, kam palīdz C. von Donat, Rechtsanwalt.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Komisijas lēmumu, ko Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts rakstveidā paziņoja 2004. gada 9. augustā, ciktāl ar to samazināts Kopienų līdzfinansējums no Eiropas Reģionālā attīstības fonda operacionālajai programmai RESIDER-II Ziemeļreina-Vestfālene 1995-1999 (ERAF Nr. 94.02.10.036 / ARINCO Nr. 94.DE.16.051) līdz EUR 72 794 851,67 un noraidīta atlikušās summas EUR 2 268 988,33 izmaksāšana Vācijas iestādēm;

— piespriest Eiropas Kopienų Komisiju atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija ir samazinājusi Kopienų struktūrfonda ERAF līdzfinansējumu operacionālajai programmai RESIDER-II Ziemeļreina-Vestfālene 1995-1999 (ERAF Nr. 94.02.10.036 / ARINCO Nr. 94.DE.16.051) līdz EUR 72 794 851,67 un noraidījusi atlikušās summas EUR 2 268 988,33 izmaksāšanu Vācijas iestādēm. Samazināšanas iemesls ir mazāks programmas līdzfinansējums dažos pasākumos un lielāks finansējums citos salīdzinājumā ar programmas indikatīvo finansējuma plānu. Izlīdzinājums starp pasākumiem ar lielāku un mazāku līdzfinansējuma pieprasījumu neveidojās programmas atsevišķu prioritāšu ietvaros, bet gan programmas līdzfinansējumā no ERAF līdzekļiem kopumā.

Prasības pamatojumā prasītājs vispirms apgalvo, ka saskaņā ar Regulas Nr. 4253/88⁽¹⁾ 24. pantu Kopienų līdzfinansējumu iespējams samazināt tikai tad, ja tiek būtiski grozīts aktivitātes vai pasākuma veids vai izpildes nosacījumi. Prasītājs uzskata, ka paredzētais finansējuma pārdalījums nav šāds būtisks grozījums.

Gadījumā, ja iepriekš minētais pārdalījums tiek uzskatīts par būtisku grozījumu, prasītājs apgalvo, ka tad vajadzīga Komisijas iepriekšēja piekrišana saskaņā ar "Vadlīnijām par struktūrfondu operacionālo pasākumu (1994-1999) slēgšanu" (SEC(1999)1316).

Prasītājs norāda arī uz Komisijas ieskata kļūdu, jo Komisija vispār nav izmantojusi savas ieskata tiesības, kā arī uz pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbības koordināciju

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Bunker & BKR, S. L. iesniedza 2004. gada 8. oktobrī

(lieta T-423/04)

(2004/C 314/58)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 8. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Bunker & BKR, S. L., Almansa (Spānija), kuru pārstāv José Enrique Astiz Suárez, letrado en ejercicio.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja ceturtās Apelāciju padomes 2004. gada 30. jūnija lēmumu lietā R 0458/2002-4, kas attiecībā uz preču zīmju un preču līdzību nolemj, ka iebildumi ir noraidāmi un ir jāpieņem pieteikums par visām precēm, attiecībā uz kurām tiek lūgta [preču zīmes] aizsardzība; un
- alternatīvi atcelt lēmumu un nodot lietu atkārtoti Iebildumu nodaļai, lai [tā] veiktu jaunu un pareizu pārējo zīmju salīdzināšanu, ņemot vērā vizuālās un fonētiskās atšķirības starp ABOOTS & SHOES B.K.R. MADE IN SPAIN A un ABK RODS un to sāncensību tirgū bez sajaukšanas riska radīšanas patērētājiem, kas attiecas uz preču izcelsmi un kvalitāti, uz ko tās norāda.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: CALZADOS BUNKER S.A. (preču zīmes īpašuma tiesības tika vēlāk nodotas prasītājai)

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme, ko veido iniciāļi "B.K.R.", kurus aptver rombs ar norādi "Boots – Shoes - Made in Spain" pieteikums Nr. 1 649.756 18. un 25. klases precēm un 39. klases pakalpojumiem

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: MARINE STOCK LIMITED

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vairākas valsts preču zīmes, ieskaitot Austrijas vārdisko preču zīmi "BK RODS" (Nr. 1 149.254) 25. klases precēm (apģērbs un apavi). Iebildumi tika vērsti pret visām precēm un pakalpojumiem, ko ietver Kopienas preču zīmes pieteikums (prāvas priekšmets)

Iebildumu nodaļas lēmums: Pieņemt iebildumus attiecībā uz 25. klases precēm un noraidīt attiecībā uz 18. klases precēm un 39. klases pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Angel Angelidis iesniedza 2004. gada 15. oktobrī

(lieta T-424/04)

(2004/C 314/59)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 15. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla Angel Angelidis, Luksemburga, kuru pārstāv Eric Boigelot, avocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Parlamenta 2004. gada 16. jūlija lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība, ko iesniedza prasītājs;

— atcelt prasītāja vērtējuma ziņojumu par 2002. gadu;

— piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam atlīdzību par morālo kaitējumu, kas novērtēts *ex aequo et bono* 20 000 eiro apmērā, dažādu būtisku kļūdu dēļ, kas tika pieļautas dažādos vērtējuma ziņojumu sastādīšanas līmeņos, kā arī tādēļ, ka minēto ziņojumu galīga sastādīšana tika būtiski iekavēta;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izvirzītie pamati ir identiski tiem pamatiem, kas izvirzīti lietā T-416/03 (¹), ko ierosināja tas pats prasītājs.

(¹) OV C 59, 6.3.2004., 25. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio iesniedza 2004. gada 20. oktobrī

(lieta T-426/04)

(2004/C 314/60)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 20. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio, kuru pārstāv Michele Arcangelo Calabrese, avvocato.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2000. gada 29. maija vēstuli Nr. D/53186, D/(00)PI D/672 daļā, [kuras priekšmets ir saistīts ar lietā T-98/04 minēto priekšmetu];
- atcelt Komisijas 2000. gada 12. jūlija lēmumu Nr. N 715/99 par valsts atbalsta apstiprināšanu neizvirzot iebildumus – Itālija – Pasākumi ražošanas attīstīšanai valsts mazāk attīstītajos reģionos;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītājs, kas ir arī atbildētājs lietā T-98/04 S.I.M.S.A u.c./Komisija ⁽¹⁾, papildus lēmumam Nr. N 715/99 par valsts atbalsta sniegšanu, kas jau bija apstrīdēts lietā T-98/04, apstrīd arī lēmumu, ko satur atbildētājas 2000. gada 29. maija vēstule tās daļā, kura sniedz atbildi uz Itālijas iestāžu saviem dienestiem izteiktiem priekšlikumiem 2000. gada 16. maijā Briselē notikušajā sanāksmē. Šis priekšlikums ir par noteikumu ieviešanu valsts atbalsta shēmā, respektīvi, Itālijas likumā Nr. 488/92 un tā piemērošanas noteikumos, ar mērķi izvairīties no pārtraukuma starp iepriekšējās un jaunās shēmas piemērošanu, jo daži uzņēmumi vēl nav iesnieguši pieteikumus pirmā, saskaņā ar jauno shēmu, izsludinātā konkursa ietvaros, bet jau ir uzsākuši ieguldījumu projektu īstenošanu.

Savu prasījumu pamatošanai prasītājs norāda uz:

- būtisku formas pārkāpumu, neuzsākot formālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EKL 88. panta 2. daļu;
- Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93.

panta ⁽²⁾ piemērošanai, 4. panta 4. punkta, 7. panta 5. punkta, 26. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu;

— valsts atbalsta saņēmēju procesuālo garantiju pārkāpumu.

Prasītājs uzskata, ka prasībai atsaukt pilnībā vai daļēji priekšlikumam attiecībā uz valsts atbalsta sniegšanu, ja dalībvalsts tam piekrīt, ir tādas pašas tiesiskās sekas, kā negatīvam lēmumam, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 659/1999 7. panta 5. punktā. Taču kamēr negatīvs lēmums jāpieņem izbeidzot procedūru, kas sniedz procesuālās garantijas ieinteresētajām valstīm, prasība atsaukt priekšlikumu, kam dalībvalsts piekrīt, dod Komisijai tiesības pieņemt lēmumu necelt iebildumus, kura saturs būtībā ir tāds pats kā negatīvam lēmumam, tomēr tam nav piemērojams negatīviem lēmumiem piemērojamās procesuālās prasības. Tas arī ļauj Komisijai publicēt šos lēmumus tādā pašā kārtībā kā lēmumus, par kuriem netiek iesniegti iebildumi, uzskatot par pietiekamu tikai publikāciju Interneta mājas lapā, un nevis kārtībā, kādā publicē lēmumu par formālās izmeklēšanas procedūru, kura pilnu tekstu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, ar lūgumu izteikt piezīmes, un pienākumu ņemt vērā šīs piezīmes, pirms pamatota negatīva lēmuma pieņemšanas.

2000. gada 12. jūlija lēmums ir tikpat prettiesisks kā 2000. gada 29. maija vēstule, jo šo lēmumu atceļot, tiek ierobežotas iepriekš minētās garantijas.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004., 83. lpp.

⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2004. gada 19. oktobrī

(lieta T-431/04)

(2004/C 314/61)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 19. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Komisiju, ko cēla Itālijas Republika, kuru pārstāv Maurizio Fiorilli, Avvocato dello Stato.

Prasītājas prasījums Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt paskaidrojošo piezīmi, kas iekļauta Komisijas Regulas (EK) Nr. 1429/2004 I pielikuma 103. punktā un kas attiecas uz apzīmējuma “Tocai friulano” izmantošanas ierobežojumu laikā, precīzāk, līdz 2007. gada 31. martam.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir identiski tiem, kas izvirzīti lietā T-417/04, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisija ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV vēl nav publicēts

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Capgemini Nederland B.V. iesniedza 2004. gada 15. novembrī

(lieta T-447/04)

(2004/C 314/62)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 15. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Capgemini Nederland B.V., Utrecht (Nīderlande), kuru pārstāv advokāti M. Meulenbelt un H. Speyart.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu, kas prasītājam paziņots ar 2004. gada 13. septembra vēstuli, nepieņemot prasītāja piedāvājumu attiecībā uz konkursa paziņojumu JAI-C3-2003-01;
- atcelt Komisijas lēmumu par līguma parakstīšanu ar citu pretendentu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisiju segt savus izdevumus un prasītāja izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2003. gada 25. jūnijā Komisija publicēja paziņojumu par līguma slēgšanu par plaša mēroga informācijas sistēmas izveidošanu un uzstādīšanu tieslietu un iekšlietu jomā, sauktu par SIS II un VIS. Prasītājs iesniedza piedāvājumu. 2004. gada 13. septembra vēstulē Komisija paziņoja prasītājam tās lēmumu nepieņemt prasītāja piedāvājumu un piešķirt līgumu citam pretendētā. Tajā pašā vēstulē Komisija informēja prasītāju, ka tā neparakstīs līgumu ar izraudzīto pretendentu, iekams būs iztecējis divu nedēļu termiņš pēc vēstules nosūtīšanas datuma. Tam sekoja sarakstes apmaiņa starp prasītāju un Komisiju, kuras laikā Komisija apstiprināja savu nodomu piešķirt līgumu citam pretendētā. 2004. gada 26. oktobrī Komisija publicēja paziņojumu preseī par to, ka tā ir parakstījusi līgumu ar izraudzīto pretendentu.

Šajā prasības pieteikumā prasītājs lūdz atcelt gan Komisijas lēmumu par prasītāja piedāvājuma noraidīšanu, gan arī lēmumu par līguma parakstīšanu ar izraudzīto pretendentu. Pamatojot prasību par lēmuma atcelšanu, ar ko noraidīts prasītāja piedāvājums, prasītājs atsauca uz vairākiem Regulas Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ (Finanšu regula) un Regulas Nr. 2342/2002 ⁽²⁾, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai, pārkāpumiem. Šajā sakarā prasītājs apgalvo, ka Komisijas izraudzītā cenas novērtēšanas metode ir neparasta, jo tā netiek balstīta uz noteiktu projekta cenu, bet gan uz cenu attiecību starp katra pretendenta piedāvāto cenu un zemāko piedāvāto cenu, ko aprēķina katrai no 15 projekta atsevišķajām vienībām, kurām visām ir vienāda nozīme, lai arī tām ir ļoti atšķirīgi apjomi. Pēc prasītāja uzskatiem šādas metodes izmantošanas rezultāts nebija taisnīgs un objektīvs. Prasītājs bez tam apgalvo, ka Komisija nereaģēja uz nesamērīgi zemām cenām izraudzītā pretendenta piedāvājumā, neņēma vērā prasītāja iesniegtajām korekcijām un nenoraidīja izraudzītā pretendenta piedāvājumu, lai arī tas neatbilda tehniskiem kritērijiem. Prasītājs apgalvo arī to, ka Komisija pārkāpa ekonomiski izdevīgākā piedāvājuma (“best value for money”) principu, jo izraudzītā pretendenta kopējā līguma cena ir lielāka nekā prasītājam.

Pamatojot prasību atcelt lēmumu par līguma parakstīšanu ar izraudzīto pretendentu, prasītājs apgalvo, ka Komisija, noslēgdama šo līgumu, apzināti ir liegusi prasītājam efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli. Prasītājs šajā sakarā atsauca arī uz EKL 230. panta pārkāpumu, apgalvodams, ka Komisija, informējot prasītāju par to, ka tā gaidīs tikai divas nedēļas līdz līguma parakstīšanai ar izraudzīto pretendentu, faktiski samazināja divu mēnešu termiņu, ko šis pants paredz tiesvedības uzsākšanai. Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija pārkāpa Regulas Nr. 1605/2002 103. pantu, jo tā neapturēja procedūru, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums par līguma parakstīšanu, lai arī prasītājs savās vēstulēs bija norādījis uz iespējamajiem pārkāpumiem līguma piešķiršanas procedūrā.

⁽¹⁾ OV 2002., L 248, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2002., L 357, 1. lpp.

Lietas T-105/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/63)

(tiesvedības valoda -vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs 2004. gada 21. oktobrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-105/02 Matratzen Concord GmbH/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OHMI).

⁽¹⁾ OV C 144, 15.6.2002.

Lietas T-187/04 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 314/64)

(tiesvedības valoda -franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs 2004. gada 13. oktobrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-187/04 DJ (*) /Eiropas Kopienu Komisija.

⁽¹⁾ OV C 201, 7.8.2004.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

III

(Paziņojumi)

(2004/C 314/65)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 300, 4.12.2004.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 273, 6.11.2004.

OV C 262, 23.10.2004.

OV C 251, 9.10.2004.

OV C 239, 25.9.2004.

OV C 228, 11.9.2004.

OV C 217, 28.8.2004.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
